MARTIN LAVAY

DJATLOVOVA EXPEDICE

NOVÁ ODHALENÍ

XYZ

Djatlovova expedice
Nová odhalení

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.xyz.cz
www.albatrosmedia.cz

xyz

Martin Lavay
Djatlovova expedice: nová odhalení – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

MARTIN LAVAY

DJATLOVOVA EXPEDICE

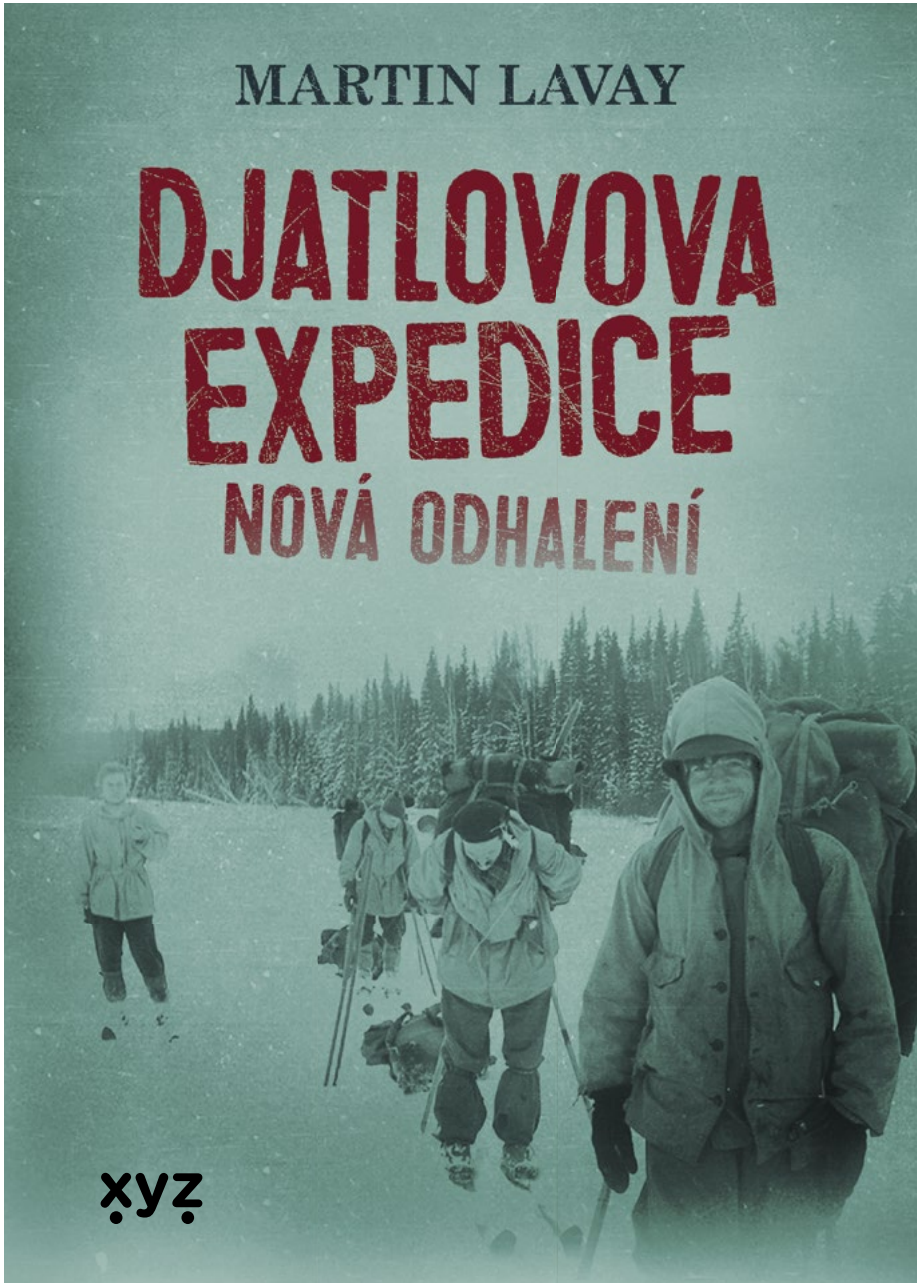
NOVÁ ODHALENÍ

xyz

MARTIN LAVAY

DJATLOVOVA EXPEDICE

NOVÁ ODHALENÍ

XYZ

OBSAH

ÚVOD

CO SE STALO V ROCE 1959? 11

NOVINKY VE VYŠETŘOVÁNÍ

OTEVÍRÁNÍ HROBU (EXHUMACE SEMJONA ZOLOTARJOVA) 22
OBNOVENÍ OFICIÁLNÍHO VYŠETŘOVÁNÍ 37
LAVINA MATEMATICKÝCH VZORCŮ ZE ŠVÝCARSKA 43
NOVÉ HYPOTÉZY 51
ZÁHADA TRESTNÍHO SPISU 73
SVĚDEK: TURISTY HOSTILI V DEN SMRTI MANSIJOVÉ 80
NOVÉ INFO O TAJUPLNÉM DENÍKU Z POTOKA 83
NEJSTARŠÍ ČLEN VÝPRAVY PŘEŽIL V IZRAELI? 85
UŽ SE VÍ, CO SE STALO SE STANEM 88
DRŽELI SE DJATLOVCI ZA RUCE? 95
ZVLÁŠTNÍ TETOVÁNÍ NA TĚLE ZOLOTARJOVA 101
POMALOVAL JURIJE DOROŠENKA KULOVÝ BLESK? 106
3D ZOBRAZENÍ MRTVÝCH 109
„DIVNÉ VĚCI" V DENÍKU ZINAJDY KOLMOGOROVOVÉ 112
NOVODOBÉ VÝPRAVY NA MÍSTO ČINU 117

NOVÉ OBJEVY NA FOTOGRAFIÍCH

OBJEVY NA LETECKÝCH MAPÁCH 126
EXISTOVALA „DRUHÁ VÝPRAVA"? 130
NA VYŠKRABANÉ FOTCE SE OBJEVIL MRTVÝ MUŽ 133
NOVÉ FOTO VRAHA? 136
DOMORODEC PŘEČETL TAJUPLNÉ ZNAKY NA STROMECH 137
ČESKÝ BADATEL NAŠEL ZTRACENÉ LYŽE 138
DJATLOVCI ŠLI OD STANU DOLŮ… I NAHORU? 140
ZJEVENÍ VRAŽDÍCÍCH ŠAMANŮ 142
DALŠÍ KURIOZITY 144

NOVÉ INFO V MÉDIÍCH

NOVINKY NA INTERNETU 157
NOVÁ VIDEA 161
NOVÉ TELEVIZNÍ DISKUZE 164
NOVÝ TV SERIÁL DJATLOVŮV PRŮSMYK 184
NOVÉ KNIHY 188
DALŠÍ ODRAZ TRAGÉDIE V UMĚNÍ 194

NOVÉ VÝZVY 202

ZÁVĚR 217

ÚVOD

CO SE STALO V ROCE 1959?

Našli je v zimě oblečené pouze do spodního prádla, rozeseté ve sněhu daleko od tábora. Ohořelé, zohavené. S rozmačkanými hrudníky, bez očí, bez jazyka… Jejich oděvy byly radioaktivní, ve fotoaparátu měli snímek postavy připomínající sněžného muže. Jak zemřelo devět vysokoškoláků, kteří chtěli přenocovat pod uralskou Mrtvou horou?

V mrazivém začátku roku 1959 se vydala do pustin Severního Uralu, nejsevernějšího cípu sovětské Sverdlovské oblasti, skupina deseti mladých nadšenců: osmi mužů a dvou dívek (jediný přeživší se kvůli revmatickým potížím od skupiny už v úvodu oddělil a vrátil se zpět). Skupina vedená Igorem Djatlovem z Uralského polytechnického institutu ve Sverdlovsku vyrazila nejprve vlakem, následně autobusem, na korbě nákladního vozu a nakonec na lyžích a pěšky a chtěla absolvovat třítýdenní náročnou túru napříč severskými lesy, po hladinách zamrzlých uralských řek Lozva a Auspija a vystoupat až na náhorní plošiny a na vrchol posvátné mansijské hory Otorten, v překladu „Místo, kam nechoď". K „zakázanému" cíli už ale devět sovětských vysokoškoláků pravděpodobně nikdy nedošlo…

TRAGÉDIE POD MRTVOU HOROU

Vyšetřovatelé zkoumající se zpožděním cílovou oblast objevili v pustině na úbočí tzv. Mrtvé hory prázdný stan překvapivě rozřezaný zevnitř a následně stopy nohou převážně v ponožkách směřující po sněhové pláni kilometr a půl dolů k hranici lesa. V průběhu následujících hodin, dnů a měsíců pak našli ve sněhu i podivně znetvořené mrtvé vysokoškoláky. Navzdory extrémnímu mrazu svlečené, s rozdrcenými hrudníky, bez očí, bez jazyka a s údajně zvláštní barvou kůže. Některá těla byla popálena, některé oděvy byly radioaktivní.

V jednom z nalezených fotoaparátů byl snímek postavy připomínající sněžného muže. V kritickém období také vidělo hned několik dalších skupin nad vzdáleným místem skonu Djatlovovy výpravy podivná světla pohybující se po nebi…

Vyšetřovatelé donedávna oficiálně nevysvětlili, co se devíti členům Djatlovovy expedice v roce 1959 v pustinách Severního Uralu stalo. Původní vyšetřování bylo uzavřeno s vyjádřením, že: *„šest členů výpravy zemřelo na podchlazení, tři po smrtelných zraněních. Zranění nemohla být způsobena člověkem."* Podle komisařů zabila vysokoškoláky pod Mrtvou horou *„spontánní síla, kterou nebyli schopni překonat"*.

Vzhledem k podivným a neurčitým závěrům vyšetřovatelů se není co divit, že celý případ už od roku 1959 – desítky let po tragédii – zajímá a vzrušuje i stovky dalších amatérských pátračů, kteří se snaží odhalit pravdu.

ČLENOVÉ DJATLOVOVY EXPEDICE

- Igor Alexejevič Djatlov – Игорь Алексеевич Дятлов (1936–1959)
- Zinajda Alexejevna Kolmogorovová – Зинаида Алексеевна Колмогорова (1937–1959)
- Ljudmila Alexandrovna Dubininová – Людмила Александровна Дубинина (1938–1959)
- Alexandr Sergejevič Kolevatov – Александр Сергеевич Колеватов (1934–1959)
- Rustem Vladimirovič Slobodin – Рустем Владимирович Слободин (1936–1959)
- Georgij Alexejevič Krivoniščenko – Георгий Алексеевич Кривонищенко (1935–1959)
- Jurij Nikolajevič Dorošenko – Юрий Николаевич Дорошенко (1938–1959)
- Nikolaj Vladimirovič Thibeaux-Brignolles – Николай Владимирович Тибо-Бриньоль (1935–1959)

- Semjon Alexejevič Zolotarjov – Семён (Семен) Алексеевич Золотарёв (1921–1959)
- Jurij Jefimovič Judin – Юрий Ефимович Юдин (1937–2013)

Kuriózně jiná jména obětí. Nejzáhadnější člen Djatlovovy výpravy, 38letý válečný veterán a sportovní instruktor, Zolotarjov, se původně pravděpodobně jmenoval Semjon (Семен, Семён), nově si ale nechával říkat „Saša". Nesrovnalost vyplynula po letech. P. S. Zolotarjovo nově používané křestní jméno Alexandr je paradoxně uvedeno v řadě oficiálních dokumentů.

Vtipálek a „dvorní šašek" Georgij Krivoniščenko se skutečně jmenoval Georgij, přátelé mu ale říkali Jurij (Юрий).

POPIS CESTY A ČASOVÁ OSA

23. ledna 1959. Účastníci Djatlovovy výpravy se scházejí na nádraží ve Sverdlovsku a přibližně ve 21 hodin vyrážejí na sever, nejprve do města Serov (vzdáleného 350 km). Noční cestování vlakem je veselé, plné vtípků, pošťuchování, zpívání a brnkání na mandolínu.

Zdroj: původní fotografie z průběhu Djatlovovy výpravy, z vyšetřování, z trestních spisů… jsou publikovány s laskavým svolením Nadace Djatlovovy výpravy (Фонд памяти группы Дятлова), povolení č. 3106 vydané prezidentem nadace Jurijem Kuncevičem v Jekatěrinburgu.

24. ledna 1959. Na nádraží v Serově dochází k drobnému incidentu, kdy je jeden z členů expedice (G. Krivoniščenko) odveden na služebnu milicionářů, protože si hraje na žebráka. Djatlovci navštěvují místní školu a přátelí se s dětmi. Večer vyrážejí vlakem dál na sever do města Ivdel a zažívají další drobný incident s opilcem. Do Ivdelu přijíždějí o půlnoci a provizorně nocují v nádražní budově. Zdroj: Nadace Djatlovovy výpravy.

25. ledna 1959. Členové výpravy cestují z Ivdelu malým přeplněným autobusem dál na sever, do poslední obydlené vesnice Vižaj. Loučí se s Blinovovou skupinou (která doposud cestovala s nimi), seznamují se s místními lidmi, ubytovávají se ve srubu a sledují film v malém provizorním kině. Zdroj: Nadace Djatlovovy výpravy.

26. ledna 1959. Minus 17 stupňů Celsia. Djatlovci mají štěstí, dál na sever míří otevřený nákladní vůz. Členové výpravy usedají na jeho korbu a přibližně v 16.30 vysedají promrzlí na hranici pustiny, v tzv. 41. okrsku (místo s několika posledními obydlenými sruby). Sbližují se s místními pracovníky („Ohnivý"…), kteří jim imponují, hrají na mandolínu, zpívají a večer si opět pouští filmy. Zdroj: Nadace Djatlovovy výpravy.

27. ledna 1959. Až do odpoledne zůstávají djatlovci v 41. okrsku v družném hovoru s místními. V 16 hodin využívají nabídku bývalého litevského trestance (Velikjavičus), nakládají těžké batohy na jeho povoz (saně za koněm) a již na lyžích putují 24 km do opuštěné polorozpadlé trestanecké osady, tzv. 2. severního dolu. V jediné obyvatelné chatrči zatápějí v peci a do noci zpívají, aby se rozveselili. Zdroj: Nadace Djatlovovy výpravy.

28. ledna 1959. Geologické dopoledne: členové výpravy pátrají v okolí 2. severního dolu po vzácných rudách a minerálech. V 11.45 se loučí s nemocným Jurijem Judinem, který má vážné revmatické potíže a nemůže cestovat dál, připínají si lyže a již s těžkým proviantem na zádech vyrážejí po zamrzlé řece Lozvě do divočiny. Udivují je skalní útvary na březích. V 17.30 staví ve sněhu na břehu poprvé dvojstan a dlouho do noci si povídají u ohně. Zdroj: Nadace Djatlovovy výpravy.

29. ledna 1959. Djatlovci pokračují v cestě po zmrzlé řece Lozvě. V dálce už vidí vrchol posvátné mansijské hory Otorten. Během dne odbočují doleva, proti proudu řeky Auspija. Zkoumají první domorodé znaky na stromech, jsou jimi uchváceni a dohadují se, co asi znamenají. Večer opět staví na břehu plátěný příbytek. Noc je mrazivá, teplota klesá až k minus 26 stupňům Celsia. Zdroj: Nadace Djatlovovy výpravy.

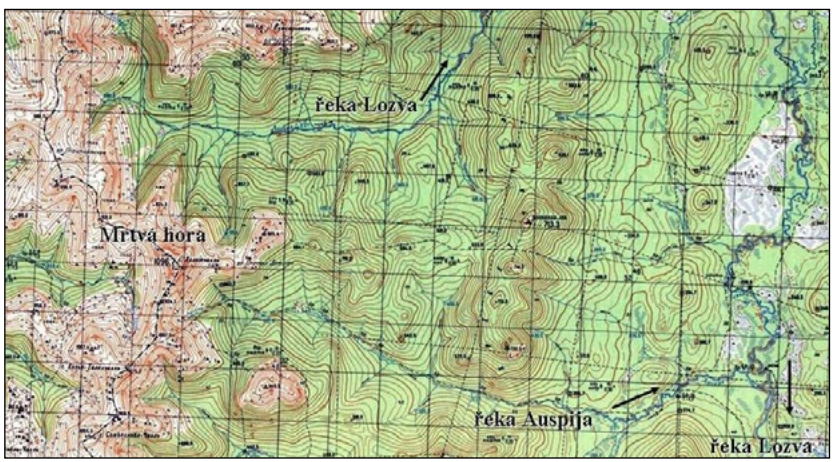
30. ledna 1959. Putování po již jen částečně zamrzlé řece Auspija je čím dál obtížnější, bystřina se klikatí a na mnoha místech hrozí propadnutí do ledové tříště. Djatlovci proto opouští koryto a putují lesem podél něj. Opět nacházejí záhadné mansijské značky. Odpoledne se zvedá silný jihozápadní vítr, obloha se zatahuje hustými mraky a prudce klesá tlak vzduchu. V 17 hodin staví členové výpravy v závějích znovu stan. Večer se hádají kvůli jeho zašívání. Atmosféra ve skupině houstne. Zdroj: Nadace Djatlovovy výpravy.

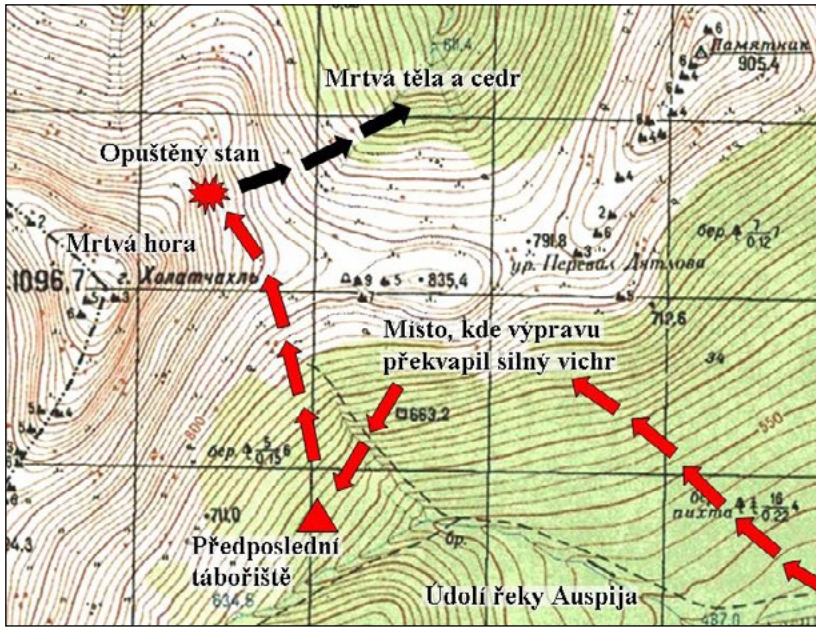
31. ledna 1959. V 10 hodin dopoledne vyrážejí členové expedice dál hlubokým sněhem vzhůru. Výstup je extrémně náročný. Počasí se zhoršuje, fouká silný západní vítr, obloha je ale jasná. V 16 hodin se djatlovcům daří vyškrábat nad hranici lesa do míst, která bičuje vichr. Po poradě se rozhodují vrátit na noc do lesa, do údolí řeky Auspija. Zdroj: Nadace Djatlovovy výpravy.

1. února 1959. Poslední den (?): členové výpravy balí dvojstan a na místě lesního nocležiště budují tzv. labaz: skladiště s 53 kg zásob a vybavením, které by je při cestě po hřebenech tížilo (s přesvědčením, že si vše vyzvednou při cestě zpět). Další pokus vystoupat na hřebeny nad hranici lesa je překvapivě neefektivní: djatlovci stoupají vzhůru jen přibližně 2 km a v silném větru budují na úbočí tzv. Mrtvé hory provizorní bivak. Ve fujavici a v závějích se i naposledy fotí. Další osud výpravy je nejasný. Neexistují o něm žádné zápisky a jsou známa pouze fakta, zaznamenaná vyšetřovateli: je nalezen zevnitř rozřezaný stan a stopy vesměs neobutých nohou směřující pryč po sněhové pláni… Zdroj: Nadace Djatlovovy výpravy.

Mapa Severního Uralu – hřebene Pojasovyj Kameň (Поясовый Камень).

Mapa místa činu pod Mrtvou horou (Холатчахль).

VYSVĚTLENÍ?

Co se na začátku roku 1959 pod vrcholem Mrtvé hory stalo, proč členové Djatlovovy expedice tak rychle opustili stan a proč vyrazili prakticky neoblečení a neobutí do mrazu a jak v divočině postupně umírali, se snaží vysvětlit řada hypotéz. Žádná ale neobjasňuje beze zbytku vše.

HLAVNÍ PŘÍČINA ZKÁZY DJATLOVOVY VÝPRAVY PODLE NEJZNÁMĚJŠÍCH HYPOTÉZ:

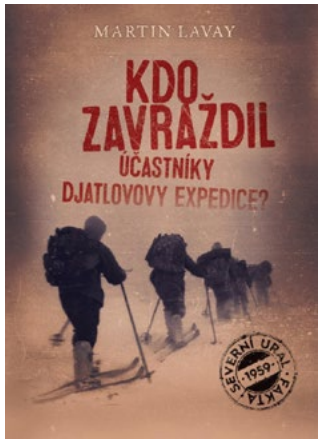
- vojenský test tajné zbraně;
- havárie rakety (nehoda při testu vodíkového paliva…);
- útok domorodců;
- lavina;
- kulové blesky nebo plazma;
- útok zvířete (medvěda…);
- infrazvuk;

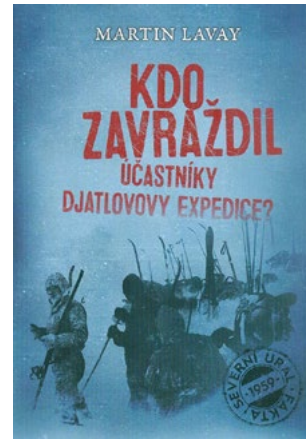
- útok sněžného muže;
- UFO a mimozemská návštěva;
- působení doposud neznámých přírodních sil;
- odnesení několika členů výpravy silným větrem;
- únik paliva z letadla a jeho exploze;
- pád a exploze amerického špionážního balonu;
- náhlý úbytek kyslíku v oblasti;
- otrava výpary z kamínek;
- exploze parních kamínek;
- útok trestanců z gulagu;
- útok hledačů drahých kovů;
- útok pytláků;
- nepovedená lovecká výprava sovětských papalášů;
- souboj špionů;
- politické třenice;
- milostné pletky;
- atd.

Hypotéz bylo v roce 2021 evidováno již více než sto (zdroj: Nadace Djatlovovy výpravy). Mnozí badatelé aktuálně pracují i s jejich kombinacemi. Další info si můžete přečíst v kapitole Nové hypotézy (kde jsou uvedeny i nové hypotézy českých a slovenských badatelů).

KDO ZAVRAŽDIL ÚČASTNÍKY DJATLOVOVY EXPEDICE?

Celou tragickou výpravu z ledna a února roku 1959 a zmatené vyšetřování nejenom z padesátých let dvacátého století podrobně popisuje kniha Kdo zavraždil účastníky Djatlovovy expedice? (XYZ, 2017) Obsahuje podrobný popis putování djatlovců den po dni, doslovné překlady jejich deníků, desítky snímků z nalezených fotoaparátů, podrobný popis vyšetřování, pitevní zprávy, souhrn hypotéz s fakty hovořícími pro i proti i další kuriozity a zajímavosti, které se váží k neštěstí.

Zdroj: XYZ

Zajímavosti o knize Kdo zavraždil účastníky Djatlovovy expedice?
„Djatlovci se stali během více než dvou let psaní knihy jakoby členy mé rodiny. Vstával jsem s nimi, trávil dny i usínal. Byli podivně skuteční. Po půlnoci jsem pravidelně kontroloval balkon a koupelnu, jestli tam neleží další mrtvý. Na členy výpravy si vzpomenu vždy ráno, když si zavazuji boty, říkám si: Pospěš si… Čeho si nejvíc cením? Zpřehlednění a vytvoření časové osy" – citace autora. Díky mimořádnému zájmu čtenářů připravilo nakladatelství XYZ celkem čtyři dotisky publikace, včetně speciálního paperbackového vydání pro Levné knihy. Grafik Jakub Karman získal za přebal s původní fotografií z vánice a *„krvavým názvem knihy vystupujícím z obálky"* prestižní ocenění webu www.databazeknih.cz. Publikaci podpořila jekatěrinburská Nadace Djatlovovy výpravy (Фонд памяти группы Дятлова).

Celý případ ale stále žije a překvapivě se vyvíjí. Od vydání knihy Kdo zavraždil účastníky Djatlovovy expedice? v roce 2017 se objevilo množství až šokujících materiálů, které by mohly i po desítkách let letech od tragédie posunout vyšetřování vpřed. Nově zjištěné informace jsou shrnuty v publikaci, kterou držíte v rukou.

NOVINKY VE VYŠETŘOVÁNÍ

V případu Djatlovovy expedice došlo desítky let po tragédii k řadě nečekaných zvratů a odhalení. Nejsledovanější událostí byla v roce 2018 exhumace těla nejtajuplnějšího člena výpravy, Semjona Zolotarjova – s bizarními dozvuky. Mimořádnou pozornost vyvolalo v roce 2019 oficiální obnovení vyšetřování ruskou generální prokuraturou – s kontroverzním výsledkem. Bouřlivé reakce odstartovalo i nalezení zásadních nesrovnalostí v datování vyšetřování, info o možných tajných soudních spisech, překvapivá výpověď svědka, který tvrdil, že djatlovce viděl po jejich smrti živé na neobvyklém místě, nebo sdělení, že jeden z členů výpravy přežil v Izraeli. Všeobecnou pozornost upoutalo i zveřejnění nově nalezené fotografie údajného vraha, snímků mrtvých členů z tzv. „Druhé výpravy", zjevení zmrzlého muže na „vyškrabané fotografii" či objev doposud ztracených lyží.

Tragická smrt devíti sovětských vysokoškoláků, kteří v roce 1959 zahynuli v mrazivé pustině Severního Uralu, ale stále nebyla uspokojivě vysvětlena. I po zveřejnění nových faktů zůstávají plně nezodpovězeny desítky dílčích, ale především zásadní otázky: Co je zabilo? případně: Kdo je zavraždil?

OTEVÍRÁNÍ HROBU (EXHUMACE SEMJONA ZOLOTARJOVA)

Nejdramatičtější pokračování příběhu Djatlovovy expedice odstartovalo v dubnu 2018 za mimořádného zájmu veřejnosti pro mnohá média morbidně a senzačně – otevíráním hrobu. A přineslo šokující zjištění. Redaktoři ruského deníku Komsomolská pravda společně s pozvanými experty rozkopali v Jekatěrinburgu místo posledního odpočinku nejtajuplnějšího člena Djatlovovy expedice, Semjona Zolotarjova, vyzvedli jeho ostatky, provedli první zkoumání, zahájili sérii moderních odborných šetření včetně testů DNA a odhalili bizarní nesrovnalosti,